

hr. Kristian Jensen, mener med glæde at kunne sige, at det er noget af det bedste, regeringen endnu har præsteret. Så synes jeg egentlig, vi er kommet meget langt.

Men det bliver endnu bedre, for så oplever jeg også, at hr. Jann Sjursen fra Kristeligt Folkeparti siger, at der er en glæde over de forlig, man har indgået. Det forstår jeg. Der er altså lavet forlig, som Kristeligt Folkeparti er glad for, og det gør jo også, at vi forventer, at Kristeligt Folkeparti stemmer for finansloven.

Og der er flere glade. Hr. Ole Sohn var jo også glad på SF's vegne over, at der var lavet forlig, gode forlig, men jeg må altså alligevel konstatere – forventer jeg – at man stemmer imod finansloven. Jeg ved det ikke, men det har ligesom ligget i luften, at uanset glæden skulle man trykke på de røde knapper; forhistorien fornægter sig jo ikke for SF. Men der er en glæde ved det alligevel, som jeg også gerne vil anerkende.

Kl. 23.45

Fru Pia Gjellerup har sagt meget om, at humør skal man ikke tale om, men på en eller anden måde må jeg alligevel sige, at jeg ikke ved, hvor stor glæden er over forligene, der ligger, men jeg ved, at Socialdemokratiet alligevel stemmer for finansloven i sin helhed, for det gør man nu engang som ansvarligt parti, ligesom man stemmer for pengene til de ældre, engangsydelsen. Selv om man ikke kan lide den på en eller anden måde, så er der et eller andet, der gør, at man alligevel stemmer for den, for sådan er politik nu engang. Selv om der måske er fire i Socialdemokratiet, som synes, det er en dårlig idé, så stemmer man alligevel for den, og på den måde bliver der jo lidt krydderi omkring den politiske proces.

Det gør Enhedslisten også, for Enhedslisten siger det, Enhedslisten skal sige. Jeg synes egentlig ikke, at der blev sagt noget, som ikke burde siges fra talerstolen af et medlem af Enhedslisten. Der kan være nogle ord, jeg ikke havde brugt, hvis jeg havde været medlem af partiet, men jeg havde egentlig også forventet, at det nok ville være sådan, ordene faldt.

Jeg synes egentlig, at man undervurderer den glæde, partierne burde have over de forlig, der er indgået. Jeg synes faktisk, det er flot. Jeg nævnte det i fredags, og jeg vil gerne gentage det. Jeg synes reelt, at det er nogle flotte forlig, partierne har været med i og er med til at løfte igennem.

Det er jo ikke blot, hvad man kunne kalde sådan lidt kreativt forligsstof omkring en finans-

lov, det er tunge reformer på boligområdet, det er et års mere boligbyggeri over de næste 5 år, altså den samlede mængde. Det er en fremtids-sikret universitetsreform med visioner og dybde. Det er også et bedre grundlag for vores erhvervsskoler. Vi sikrer de midler til forskning, som man manglede for at holde niveauet, 3 mia. kr. Det er »Flere i arbejde«, den reform, der er lavet på det arbejdsmarkedsmæssige område. Der er i virkeligheden tale om en meget stor bredde. Det er igen forbedring af sygehusene, og det er forbedring for de ældre.

Det, der jo især også må betyde noget, er, at den finanspolitiske linje, der er lagt, er holdt til fuldkommenhed. Som det fremgår af budgetoversigten, som vi fremlagde i torsdags, er der tale om, at de samlede offentlige finanser ligger nøjagtig på den samme linje – meget solidt. Der er fuld finansiering i 2003.

I øvrigt passer det konjunkturbillede, der tegner sig, i virkeligheden også meget godt til vores finanseffekt, for dem, der har interesse i det. Den er gjort op til 0,1. Reelt er den 0,06, men vi skal jo forhøje, og så bliver den til 0,1. Den tegner meget godt det konjunkturbillede, der ligger.

På trods af de problemer, der ligger aktuelt omkring beskæftigelsen, er spørgsmålet jo, hvor varsom man egentlig skal være af hensyn til den kapacitetsudnyttelse, som i forvejen ligger på et meget højt niveau. Vi har vished for, at ledigheden er et meget kort billede, der vil tegne sig i dansk økonomi.

Jeg vil også godt nævne, at den strukturelle saldo i 2003, dvs. saldoen rensat for konjunkturbetingede engangsforhold, skønnes til 1,9 pct., og det siger jeg af hensyn til Det Radikale Venstre og til hr. Morten Helveg Petersen, der jo er så bekymret for det med arvesølvet, og det forstår jeg godt. Vi har jo også her rettet op på skævheden. Det strukturelle overskud, altså dagoverskuddet, er større nu, end det har været siden 1997 og også før 1997, rensat for engangsindektægter. Så der er færre engangsindektægter overhovedet, der bidrager til dagoverskuddet i 2003, end der har været de foregående år. Jeg er helt enig med hr. Morten Helveg Petersen i, at man ikke skal sælge arvesølvet – og det gør vi heller ikke – medmindre man bruger det til at nedbringe statens gæld.

Det er måske den anden misforståelse, der ligger omkring gældsforholdet, at man siger, at målet er ændret, altså ...